Lietas Nr. C69170326
CA-0117-26/5
ECLI:LV:KUAT:2026:0525.C69170326.7.S

Liepājā 2026. gada 25.maijā.

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesneši Liena Jansone, Inguna Gaile un Igors Kligačs

rakstveida procesā izskatīja civillietu kreditores SIA “IM EKO” pieteikuma par /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, maksātnespējas procesa pasludināšanu sakarā arSIA “IM EKO”apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2026. gada 10. marta spriedumu un par 2026. gada 26. marta papildspriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Kreditore SIA “IM EKO” (turpmāk – kreditore) 2026. gada 5. februārī iesniegusi tiesā pieteikumu par fiziskās personas /Persona A/, kura vienlaikus ir /Nosaukums A/ (turpmāk – parādniece), maksātnespējas procesa pasludināšanu. Pieteikums pamatojots ar Maksātnespējas likuma 123. panta 3. punktu, 129. panta pirmās daļas 4. punkta b) un d) apakšpunktu.

Pieteikumā norādīti šādi apstākļi un argumenti.

[1.1] Kreditore piegādājusi parādniecei kukurūzas skābbarību (turpmāk - prece), par ko parādniecei izrakstīti rēķini:

2022. gada 27. decembra rēķins Nr. IMK 2022/13 par summu 1361,25 EUR;

2023. gada 1. marta rēķins Nr. IMK 2023/02 par summu 3481,53 EUR;

2023. gada 2. marta rēķins Nr. IMK 2023/03 par summu 2541,73 EUR;

2023. gada 31. marta rēķins Nr. IMK 2023/04 par summu 4705,57 EUR;

2023. gada 25. aprīļa rēķins Nr. IMK 2023/05 par summu 5776,06 EUR;

2023. gada 17. maija rēķins Nr. IMK 2023/06 par summu 2900,01 EUR;

2023. gada 31. maija rēķins Nr. IMK 2023/07 par summu 1963,47 EUR.

Parādnieces neapmaksāto rēķinu (parāda) kopējā summa ir 22 729,62 EUR.

[1.2] Kreditore 2023. gada 27. jūnijā, 2023. gada 13. jūlijā, 2023. gada 19. septembrī un 2023. gada 26. novembrī nosūtījusi parādniecei pirmstiesas pretenzijas, nosakot termiņu parāda samaksai un brīdinot par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Uz brīdinājumiem atbildes nav saņemtas, norēķins nav veikts.

[1.3] Parādniecei ir skaidri saskatāmas Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punkta b) un d) apakšpunktā norādītās maksātnespējas pazīmes. Parādniece nav cēlusi nekāda veida iebildumus par parāda esību, tādējādi apliecinot to, ka turpmāk nav spējīga kārtot savas saistības un norēķināties ar prasītāju.

[2] Parādniece iesniegusi iebildumus par prasītājas iesniegto maksātnespējas pieteikumu. Parādniece uzskata, ka prasība par rēķinu (kopējā summa 22 729,62 EUR) apmaksu ir nepamatota pēc būtības, minot šādus argumentus un apsvērumus.

[2.1] Visas darījuma attiecības kreditorei bijušas tikai un vienīgi ar reģistrētu individuālo komersantu /Nosaukums A/. Fiziskai personai /Persona A/ nav darījuma attiecību ar SIA "IM EKO". Ne Maksātnespējas likums, ne Civilprocesa likums neparedz atzīt par maksātnespējīgu fizisku personu.

[2.2] Puses nav noslēgušas līgumu, kurā būtu atrunātas katras piegādes būtiskie un dabiskie noteikumi, tajā skaitā kvalitātes prasības.

[2.3] Rēķini nav patiesi un korekti, jo nav norādīts tiesiskais pamats, uz kā tie izrakstīti, tos nav parakstījusi /Persona A/, kurai vienīgajai ir pārstāvības tiesības /Nosaukums A/ vārdā. Rēķini nav atzīti /Nosaukums A/ grāmatvedībā un Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajās Pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) deklarācijās par attiecīgajiem periodiem (2022. gada decembris, 2023. gada marts, aprīlis, maijs).

[2.4] Parādniece neapstrīd, ka kreditore ir veikusi kukurūzas skābbarības piegādes /Nosaukums A/, taču par attiecīgajām piegādēm /Nosaukums A/ ir norēķinājusies uz citu rēķinu pamata. Savukārt konkrētie rēķini piestādīti par nenotikušām, līguma noteikumiem neatbilstošas kvalitātes piegādēm, kas fiksēts saimniecības sastādītajos aktos.

No kopējā piegādātā nederīgās lopbarības apjoma tikai neliela daļa bija derīga, taču tās vērtība nesasniedz slieksni, no kuras likums atļauj prasīt parādnieka maksātnespēju.

Attiecībā uz derīgo daļu /Nosaukums A/ piedāvāja norēķināties savā 2024. gada 31. janvāra vēstulē, iebilstot pret kreditores pirmstiesas pretenzijām (par maksātnespējas procesa pasludināšanu) un izsakot pretenzijas par piegādātās produkcijas kvalitāti. Ir noskaidrots, ka piegādātā kukurūza nebija paredzēta lopbarībai, bet gan biogāzes ražošanai projektā, kas neizdevās. Biogāzes ražošanai nepieciešama sapelējusi, sapuvusi kukurūza, kas izdala biogāzi, bet lopiem tādu dot nedrīkst, jo tā ir toksiska.

[3] Ar Kurzemes rajona tiesas 2026. gada 10. marta spriedumu noraidīts prasītājas pieteikums par /Persona A/, kura vienlaikus ir /Nosaukums A/, maksātnespējas procesa pasludināšanu un maksātnespējas procesa lieta izbeigta. No prasītājas /Nosaukums A/ labā piedzīti izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību 2268,75 EUR.

Tiesa spriedumā pamatojusies uz šādiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $363.^{27}$panta otro daļu tiesa pasludina fiziskās personas maksātnespējas procesu, ja tā pieteikuma izskatīšanas dienā konstatē kreditora pieteikumā norādīto maksātnespējas procesa pazīmi. Maksātnespējas pazīmi iespējams konstatēt vien tad, ja vienlaikus izpildās Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punktā minētie priekšnoteikumi: pamatparāda summa pārsniedz 2134 EUR, parāda samaksas termiņš ir iestājies, parādnieks ir brīdināts par kreditora nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu un triju nedēļu laikā pēc brīdinājuma nodošanas pasta komersantam parādnieks parādu nav samaksājis vai nav cēlis pamatotus iebildumus pret prasījumu.

[3.2] Lai gan no Maksātnespējas likuma nodaļas par fiziskas personas maksātnespējas procesu secināms, ka fiziskas personas maksātnespējas procesa izskatīšana nevar būt atrauta no fiziskai personai reģistrēta individuālā komersanta maksātnespējas procesa, kreditore 2023. gada 13. jūlija, 2023. gada 19. septembra, 2024. gada 26.novembra brīdinājumus nosūtījusi tikai /Nosaukums A/, bet /Persona A/ tie nav nosūtīti.

Savukārt 2023. gada 27. jūnijā /Nosaukums A/ nosūtīta pirmstiesas pretenzija par saistību izpildi, nevis brīdinājums par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu.

[3.3] Kreditore nav apstrīdējusi, ka saņēmusi parādnieces (pamatotus) iebildumus pirmstiesas 2024. gada 23. janvāra pretenzijai par maksātnespējas procesa ierosināšanu, bet kreditores ieskatā tas bijis izlīguma piedāvājums par maksājumu sadalīšanu daļās.

Parādniecei ir pamatoti iebildumi par parādsaistībām pēc būtības, konkrēti: 1) pretenzijas par piegādātās preces kvalitāti, ko pierāda sastādītie akti, bet parādniece piekrīt apmaksāt preci daļā, kas bija derīga lopu barošanai; 2) parādniece apstrīd kreditora pieteikumam pievienoto rēķinu satura atbilstību saistību izpildes priekšnoteikumiem; 3) kreditore nav iesniegusi tiesai līgumu par skābbarības piegādi un apmaksu, uz kuru balsta savu prasījumu.

Šie iebildumi nav formāli, tādējādi lietā pastāv strīds par tiesībām, bet pirms tā atrisināšanas nevar viennozīmīgi secināt, vai parādniece ir parādā kreditorei vismaz 2134 EUR, kas ir minimālā summa maksātnespējas pazīmes konstatēšanai.

Lai gan kreditore ir iebildusi, ka iepriekš saistības pret kreditori parādniece ir deklarējusi, tomēr parādsaistību publiskas deklarēšanas fakts un tā ietekme uz parādsaistību faktisko apmēru var tikt novērtēta vien pušu strīda risināšanas procesā, tostarp, strīda izskatīšanas laikā tiesā prasības tiesvedības kārtībā, ja tas būs nepieciešams, taču ne sevišķās tiesāšanas kārtības ietvaros.

[3.4] Ņemot vērā minēto, atbilstoši Civilprocesa likuma $363.^{27}$ panta $3.^{1}$daļas 1. punktam un $3.^{3}$daļai pieteikums noraidāms, izbeidzot maksātnespējas procesa lietu, jo netiek konstatēta pieteikumā norādītā maksātnespējas procesa pazīme un parādnieks līdz lietas izskatīšanas dienai ir cēlis pamatotus iebildumus pret maksātnespējas procesa pieteikumā minēto prasījumu.

[3.5] Vienlaikus konkrēto maksātnespējas procesa pieteikumu nevar atzīt par nepamatotu vai apzināti nepatiesu, jo starp pusēm ir neatrisināts strīds par tiesībām, kas izriet no tiesīgi noslēgta līguma un tā izpildes ietvaros izrakstītām pavadzīmēm. Līdz ar to arī pieteicējas iemaksātā maksātnespējas procesa depozīta 1560 EUR ieskaitīšanai valsts budžetā nav pamata.

[3.6] Ar 2026. gada 26. marta papildspriedumu no SIA “IM EKO” /Nosaukums A/ labā piedzīti izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību 2268,75 EUR.

[4] Kreditore iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Kreditore uzskata, ka tiesa nepareizi konstatējusi faktus un nepareizi novērtējusi pierādījumus, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Parādnieces iebildumi par preces kvalitāti ir formāli, nepierādīti un rada maldīgu priekšstatu, par to, ka pušu starpā ir strīds, tādējādi mēģinot izvairīties no maksātnespējas.

[4.1.1] Prece (skābbarība) piegādāta /Nosaukums A/ 24 piegādēs, par katru sastādot abpusēji parakstītu pavadzīmi. Reizi mēnesī uz šo transporta pavadzīmju pamata tika sastādīts un abpusēji parakstīts rēķins, kopā abas puses parakstījušas 31 dokumentu.

Skābbarība ir produkts ar ierobežotu realizācijas laiku (4-12 dienas līdz sākas rūgšanas process), tāpēc parādniece kā pieredzējusi lauksaimniece pasūtīja katru preces kravu ar 10 dienu intervālu, lai nodrošinātu savai saimniecībai svaigu un kvalitatīvu skābbarību. Ja prece būtu bijusi nekvalitatīva, parādniece nebūtu to iegādājusies 24 reizes.

[4.1.2] Preces piegādes parādniecei notika laikā no 2022. gada decembra līdz 2023. gada jūnijam. Pretēji spriedumā norādītajam, kreditore uz atbildētājai nosūtītajām pretenzijām nekad nav saņēmusi iebildumus, par ko arī tiesa tika informēta. Tāpat arī netika saņemti iebildumi par preces kvalitāti ne visā 7 mēnešu preču piegādes laikā, ne pēc vairākkārtēju maksātnespējas brīdinājumu nosūtīšanas parādniecei 2023. un 2024. gadā.

[4.1.3] Parādnieka iebildumi nav pamatoti ar ticamiem pierādījumiem, jo atbildētāja iesniegusi 4 vienpusēji parakstītus aktus, kas līdz tiesas sēdei nevienam nav uzrādīti. Kopā atbildētājai ir veiktas 24 piegādes, bet ar katru no šiem aktiem vienlaikus 6 kravas atzītas par nekvalitatīvām.

Dokumentu “Pamatoti iebildumi (Jūsu 23.01.2024 pirmstiesas pretenzijai par maksātnespējas procesa pasludināšanu un prasījumu kā tādu)” prasītāja nekad iepriekš nebija saņēmusi un iepazinās ar to tiesas sēdes laikā 2026. gada 26. februārī.

[4.2] 2026. gada 23. februāra “Pamatoti iebildumi pret maksātnespējas pieteikumu civillietā Nr.C69170326” atbildētāja atzīst, ka ir saņēmusi preci, norādot, ka no piegādātā lopbarības tikai neliela daļa bija derīga un tās

vērtība nesasniedz to slieksni, no kura var prasīt parādnieka maksātnespēju. Saskaņā ar atbildētājas iesniegtajiem aktiem par derīgām un izmantotām atzītas 54,14 tonnas lopbarības, kur 1 tonnas cena ir 54,45 EUR (45 EUR+ 21%) PVN. Līdz ar to parādnieka rakstiski atzītā parāda summa, par ko nav strīda, ir 2948 EUR un tas atbilst likumā noteiktajai maksātnespējas pazīmei.

[4.3] Līgums par preces piegādi nekad nav ticis noslēgts rakstveidā. Saskaņā ar Civillikumu līgumi var tikt noslēgti jebkurā formā, ja vien likums konkrētam darījumam neparedz īpašu formu, piemēram, rakstveida vai notariālu. Darījuma attiecības starp prasītāju un atbildētāju puses nenoliedz, ko arī apstiprina parakstītās pavadzīmes un rēķini.

[4.4] Tiesai nebija likumīga pamata nedz konstatēt strīda par tiesībām rašanās faktu, nedz arī atsaukties uz to kā šķērsli maksātnespējas lietas izskatīšanai, jo saskaņā ar judikatūras atziņām (Senāta 2010. gada 21. aprīļa spriedumā lietā Nr. SPC–109), ka jautājums par iebildumu pamatotību ir apspriežams un izvērtējams maksātnespējas lietas ietvaros, jo pretējā gadījumā parādniekam, izvirzot formālas, ar pierādījumiem neapstiprinātas pretenzijas, rastos iespēja panākt pret to vērstā maksātnespējas pieteikuma noraidīšanu, kas būtu acīmredzamā pretrunā ar normas jēgu. Turklāt, nedodot nekādu vērtējumu parādnieka iebildumiem, tiesai nav iespējams izlemt jautājumu, vai kreditora un parādnieka starpā pastāv strīds par tiesībām, kas izskatāms prasības kārtībā.

[4.5] Maksātnespējas pieteikums spriedumā nav atzīts par nepamatotu vai apzināti nepatiesu un kreditorei atmaksāts iemaksātais maksātnespējas procesa depozīts. Šādā gadījumā tiesai nebija pamata ar papildspriedumu no kreditores parādnieces labā piedzīt tiesāšanās izdevumus, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 363.$^{13}$ panta desmitā daļa paredzēto tiesāšanās izdevumi no prasītājas būtu piedzenami tikai tādā gadījumā, ja tiesa maksātnespējas pieteikumu atzītu par nepamatotu vai apzināti nepatiesu.

**Motīvu daļa**

[5] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, lietas dalībnieku paskaidrojumus un apelācijas sūdzības motīvus, tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un SIA “IM EKO” pieteikums par /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, maksātnespēju ir apmierināms.

[6] Fiziskās personas maksātnespējas procesa lietas izskatīšanas kārtību regulē Civilprocesa likuma 46.$^{2}$ nodaļa.

Tiesa pasludina fiziskas personas maksātnespēju, ja konstatē pieteikumā norādīto maksātnespējas procesa pazīmi (Civilprocesa likuma 363.$^{27}$panta otrā daļa). Ja maksātnespējas pieteikumu iesniedz kreditors, tam jāievēro Civilprocesa likuma 363.$^{2}$ pants regulējums par juridiskas personas maksātnespēju un pieteikumā jānorāda maksātnespējas pazīme (Civilprocesa likuma 363.$^{23}$ panta pirmās daļas 1.$^{2}$ punkts).

Savukārt Maksātnespējas likuma 133. panta pirmās daļas 4. punktā paredzēts, ka fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu šajā likumā paredzētajos gadījumos var iesniegt kreditors, ja pastāv kāda no šā likuma 129. panta pirmās daļas 4. punkta (a), (b) vai (c) apakšpunktā minētajām fiziskās personas maksātnespējas procesa pazīmēm.

Minētajā gadījumā ņem vērā tikai tos prasījumus, kas ir radušies no individuālā komersanta, individuālā (ģimenes) uzņēmuma, zemnieku saimniecības, zvejnieku saimniecības vai saimnieciskās darbības veicēja darbībām (133. panta 1.$^{1}$ daļa).

Proti, parādniekam var piemērot fiziskās personas maksātnespējas procesu, ja individuālā komersanta saimnieciskās darbības ietvaros konstatējams, ka parādnieks nav nokārtojis vienu vai vairākas parādsaistības, no kurām pamatparāda summa atsevišķi vai kopā pārsniedz 2134 EUR un kurām ir iestājies izpildes termiņš, un kreditors vai kreditori ir izsnieguši vai nosūtījuši uz parādnieka juridisko adresi sūtītāja apmaksātu brīdinājumu par savu nodomu iesniegt fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, un parādnieks triju nedēļu laikā pēc brīdinājuma nodošanas pasta komersantam nav samaksājis parādu vai nav cēlis pamatotus iebildumus pret prasījumu (Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punkta (b) apakšpunkts).

Tādējādi likumā paredzēto individuālā komersanta maksātnespējas pazīmi veido četri priekšnoteikumi: 1) parādnieka pamatparāda summa pārsniedz 2134 EUR; 2) ir iestājies pamatparāda summas samaksas termiņš; 3) parādniekam noteiktajā kārtībā ir nosūtīts vai izsniegts brīdinājums par nodomu iesniegt maksātnespējas

pieteikumu; 4) parādnieks trīs nedēļu laikā pēc brīdinājuma nodošanas pasta komersantam nav samaksājis parādu vai nav cēlis pamatotus iebildumus pret prasījumu.

[6.1] Pieteikumu par fiziskas personas /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, maksātnespēju iesniegusi tās kreditore, atbilstoši Maksātnespējas likuma 133. panta 1.[1]daļai pieteikumā norādot /Nosaukums A/ neizpildītās saistības. Proti, kreditore piegādājusi atbildētājai kukurūzas skābbarību, par ko atbildētājai izrakstīti rēķini:

2022. gada 27. decembra rēķins Nr. IMK 2022/13 par summu 1361,25 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 3.janvāris;

2023. gada 1. marta rēķins Nr. IMK 2023/02 par summu 3481,53 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 10.marts;

2023. gada 2. marta rēķins Nr. IMK 2023/03 par summu 2541,73 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 11.marts

2023. gada 31. marta rēķins Nr. IMK 2023/04 par summu 4705,57 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 9.aprīlis;

2023. gada 25. aprīļa rēķins Nr. IMK 2023/05 par summu 5776,06 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 5.maijs;

2023. gada 17. maija rēķins Nr. IMK 2023/06 par summu 2900,01 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 27.maijs;

2023. gada 31. maija rēķins Nr. IMK 2023/07 par summu 1963,47 EUR, apmaksas termiņš 2023.gada 10.jūnijs.

Parādnieces /Nosaukums A/ neapmaksāto rēķinu (parāda) kopējā summa ir 22 729,62 EUR.

[6.2] Kreditore nosūtījusi /Nosaukums A/ pirmstiesas pretenzijas:

- 2023. gada 29. jūnijā ierakstītā vēstulē nosūtīta 2023. gada 27. jūnija pirmstiesas pretenzija par saistību izpildi, aicinot parādnieci 7 dienu laikā no pretenzijas saņemšanas brīža samaksāt 22 729,62 EUR (neapmaksāto rēķinu kopsumma) un brīdinot parādnieku, ka saistību neizpildes gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par saistību izpildi;

- 2023. gada 14. jūlijā ierakstītā vēstulē nosūtīta 2023. gada 13. jūlija pirmstiesas pretenzija par maksātnespējas procesa pasludināšanu, norādot neapmaksāto rēķinu kopsummu 22 729,62 EUR un brīdinot, ka, ja 10 dienu laikā no pretenzijas saņemšanas parādnieks neapmaksās rēķinus pilnā apmērā vai netiks rasts cita veida risinājums, tad papildus nebrīdinot, tiesā tiks iesniegts pieteikums par /Nosaukums A/ maksātnespēju.

- 2023. gada 19. septembrī apdrošinātā pasta sūtījumā (ar satura sarakstu) nosūtīta pirmstiesas pretenzija par maksātnespējas procesa pasludināšanu, norādot neapmaksāto rēķinu kopsummu 22 729,62 EUR un brīdinot, ja 7 dienu laikā no pretenzijas saņemšanas parādnieks neapmaksās rēķinus pilnā apmērā vai netiks rasts cita veida risinājums, papildus nebrīdinot, tiesā tiks iesniegts pieteikums par /Nosaukums A/ maksātnespēju;

- 2024. gada 28. novembrī apdrošinātā pasta sūtījumā (ar satura sarakstu) nosūtīta pirmstiesas pretenzija par maksātnespējas procesa pasludināšanu, norādot neapmaksāto rēķinu kopsummu 22 729,62 EUR un brīdinot, ja 7 dienu laikā no pretenzijas saņemšanas parādnieks neapmaksās rēķinus pilnā apmērā vai netiks rasts cita veida risinājums, prasītāja, papildus nebrīdinot, iesniegs tiesā pieteikumu par fiziskās personas /Nosaukums A/ maksātnespēju.

Tiesa konstatē, ka, atbilstoši Maksātnespējas likuma 133. panta 1.[1]daļā noteiktajam, ka kreditoram iesniedzot tiesā pieteikumu par fiziskas personas maksātnespēju, ņem vērā tikai individuālā komersanta saimnieciskajā darbībā radušās neizpildītās saistības, kreditore pamatoti pirmstiesas pretenzijas nosūtījusi /Nosaukums A/ uz tās juridisko adresi. Brīdinājuma adresēšana individuālajam komersantam un tā nosūtīšana uz komersanta reģistrēto adresi, nevis fiziskajai personai personiski, pati par sevi nav pamats atzīt brīdinājumu par neatbilstošu, ja tas ir sasniedzis parādnieku un no tā satura nepārprotami iespējams identificēt parādnieku. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumā kreditorei nepamatoti pārmests, ka pirmstiesas pretenzijas nav nosūtītas /Persona A/ kā fiziskai personai.

Par nebūtisku tiesa atzīst arī pirmās instances tiesas argumentu, ka 2023. gada 27. jūnijā /Nosaukums A/ nosūtīta pirmstiesas pretenzija par saistību izpildi, nevis brīdinājums par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pēdējā, 2024. gada 28. novembrī nosūtītajā, pirmstiesas

pretenzijā cita starpā ir iekļauts arī brīdinājums par kreditora nodomu iesniegt fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu.

[6.3] Kreditore pieteikumā par /Nosaukums A/ maksātnespēju apliecinājusi, ka uz pirmstiesas brīdinājumiem, tostarp uz 2024. gada 28. novembrī nosūtīto, /Nosaukums A/ nav atbildējusi un nav cēlusi nekāda veida iebildumus par parāda esību, tādējādi apliecinot to, ka turpmāk nav spējīga kārtot savas saistības un norēķināties ar prasītāju.

Parādniece 2026. gada 23. februāra iebildumiem pret maksātnespējas pieteikumu (turpmāk – Iebildumi) pievienojusi /Persona A/ elektroniski parakstītu dokumentu "Pamatoti iebildumi (Jūsu 23.01.2024. pirmstiesas pretenzijai par maksātnespējas procesa pasludināšanu un prasījumu kā tādu)", apgalvojot, ka nosūtījusi šos iebildumus kreditorei, tomēr no iesniegtajiem pierādījumiem nevar izdarīt secinājumu par šāda dokumenta nosūtīšanu kreditorei. Iebildumiem pievienotā e-pasta sarakste ar neidentificējamām personām par neidentificējamām piegādēm, ekrānšāviņi, kuriem nav nosakāms sarakstes datums, nepierāda faktu, ka parādniece izteikusi pretenzijas kreditorei par piegādēm vai par piegādātās skābbarības kvalitāti.

Līdz ar to ar pierādījumiem nav apstiprināts parādnieces apgalvojums par iebildumu izteikšanu kreditorei pirmstiesas procesā. Turklāt, pat ja šie iebildumi uz kādu no pirmstiesas pretenzijām būtu sūtīti, tad parādniece nav iekļāvusies Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punkta (b) apakšpunktā norādītajā trīs nedēļu termiņā. Savukārt pēdējā kreditores pirmstiesas pretenzija nosūtīta parādniecei 2024. gada 28. novembrī, tas ir – vairāk kā 8 mēnešus pēc šo sagatavoto iebildumu elektroniskas parakstīšanas, uz ko nav celti nekādi iebildumi.

[7] Civilprocesa likuma $363.^{26}$ panta ceturtajā daļā paredzēts, ka, ja parādnieks vienlaikus ir individuālais komersants un lieta ierosināta pēc kreditora maksātnespējas procesa pieteikuma, parādniekam ir tiesības ne vēlāk kā trīs dienas pirms maksātnespējas procesa pieteikuma izskatīšanas dienas celt pamatotus iebildumus pret maksātnespējas procesa pieteikumā minēto prasījumu, tajā skaitā sniegt pierādījumus par to, ka parādnieks spēj segt maksātnespējas procesa pieteikumā minētās parādsaistības.

Paredzot parādnieka tiesības celt iebildumus pret kreditora pretenziju, likumdevējs nodrošinājis parādniekam iespēju izteikt savu viedokli par saistību apmēru un kreditora maksātnespējas pretenzijas pamatotību pēc būtības.

Parādniekam savi iebildumi ir jāpamato ar attiecināmiem un vērā ņemamiem apsvērumiem, kas varētu radīt šaubas par to, vai vispār pastāv parādnieka pienākums maksāt (Jauja H. *Civilprocesa likuma komentāri. II daļa (29. – 60.1 nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof.* K. Torgāna *un* A. Laviņa *zinātniskajā redakcijā Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2021, 670-671. lpp*.).

Parādnieka iebildumi pret kreditora prasījumu maksātnespējas procesā uzskatāmi par pamatotiem, ja tie pirmšķietami var izslēgt kreditora iesniegtā maksātnespējas pieteikuma pamatā prasījuma atzīšanas iespēju (*Augstākās tiesas 2015.gada 30.janvāra spriedums lietā SPC-3/2015 (C32249714), 12.punkts*).

Tādējādi no iepriekš minētā secināms, ka jēdziens "pamatotība" maksātnespējas kontekstā tiek tulkots šaurāk, kā izskatot lietu prasības kārtībā, un tiesai, vērtējot iebildumu pamatotību, šaubas par maksātnespējas pieteikumā norādīto apstākļu pamatotību tulkojamas par labu parādniekam, dodot viņam tiesības aizstāvēt savas tiesības prasības tiesvedībā. Tomēr šādām parādnieka celto iebildumu tiesiskām sekām ir nozīme tikai tad, ja tie ir pamatoti.

Tiesai izskatot maksātnespējas procesa pieteikumu, nav pēc būtības jāizšķir strīds par kreditora un parādnieka saistību pastāvēšanu, bet tikai jāvērtē, vai iebildumi, ko parādnieks cēlis, ir tādi, kas liek apšaubīt to, ka parāda nemaksāšanas vienīgais iemesls ir parādnieka nespēja maksāt (*Senāta 2012.gada 7.marta spriedums lietā Nr.SPC-25/2012*).

Ja parādnieks, kas vienlaikus ir individuālais komersants, ir cēlis iebildumus, tad tiesai ir jāvērtē, vai iebildumi attiecas uz saistības pastāvēšanu, saistības apmēru, tās izpildes termiņu un citiem apstākļiem, kas pirmšķietami liek šaubīties par parādnieka nokavētu pienākumu maksāt pamatparādu, kura kopējā summa pārsniedz Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punktā noteikto apmēru. Iebildumu gadījumā prezumējams, ka parādnieka saistības vai saistību neizpildes iemesls ir nevis finansiālas grūtības, bet gan apstāklis, ka parādnieks nepiekrīt pienākumam maksāt, kas nozīmē, ka starp pusēm pastāv strīds, kas ir risināms vispārējā kārtībā.

Strīds par parādu izslēgtu maksātnespējas prezumpcijas piemērošanu un parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanu, jo maksātnespējas lietas izskatāmas sevišķā tiesāšanās kārtībā. Minētais izslēdz iespēju tiesai maksātnespējas lietā pēc būtības izšķirt strīdu starp kreditoru un parādnieku par prasījuma pamatotību, proti, parādnieka iebildumu izvērtēšana pēc būtības ir ārpus sevišķās tiesāšanas kārtības robežām.

Tomēr judikatūrā arī ir atzīts, ka jautājums par iebildumu pamatotību ir apspriežams un izvērtējams maksātnespējas lietas ietvaros, jo pretējā gadījumā parādniekam, izvirzot formālas, ar pierādījumiem neapstiprinātas pretenzijas, rastos iespēja panākt pret to vērstā maksātnespējas pieteikuma noraidīšanu. Turklāt, nedodot nekādu vērtējumu parādnieka iebildumiem, tiesai nav iespējams izlemt jautājumu, vai kreditora un parādnieka starpā pastāv strīds par tiesībām, kas izskatāms prasības kārtībā (*Senāta 2010. gada 21. aprīļa spriedums lietā Nr.SPC-109/2010*).

Papildus uzsverams, ka, ņemot vērā Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punktu un Civilprocesa likuma 363.$^{26}$ panta ceturto daļu, no šīm normām un judikatūras atziņām secināms, ka gadījumā, ja parādnieks ir cēlis iebildumus, tad tiesai tie ir jāvērtē neatkarīgi no tā, vai iebildumi iesniegti pirmstiesas procesā kā atbilde uz kreditora brīdinājumu vērsties tiesā ar pieteikumu par parādnieka maksātnespēju, vai jau pēc šī pieteikuma iesniegšanas tiesā.

Lietā nav strīda, ka parādniece /Nosaukums A/ izmantojusi Civilprocesa likuma 363.$^{26}$ panta ceturtajā daļā noteiktās tiesības celt iebildumus pret kreditora iesniegtā maksātnespējas procesa pieteikumā minēto prasījumu. Līdz ar to tiesai jāpārbauda šo Iebildumu pamatotība.

[7.1] Parādniece pirmās instances tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos atzīst, ka kreditore ir veikusi kukurūzas skābbarības piegādes /Nosaukums A/, līdz ar to starp pusēm nav strīda, ka pieteicēja ir piegādājusi un pārdevusi parādniecei kukurūzas skābbarību (lopbarību).

Galvenais parādnieces iebildums uz kreditores iesniegto maksātnespējas pieteikumu ir par to, ka piegādātā prece bija bojāta un neatbilstoša lopbarības kvalitātes prasībām, tāpēc paredzētajam mērķim – lopbarībai - izmantojama bija tikai neliela daļa no piegādātās skābbarības. Līdz ar to kreditore nebija tiesīga izrakstīt pieteikumā norādītos rēķinus.

Tiesai iesniegti /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, sagatavotie un parakstītie akti, kuros parādniece konstatē piegādātās preces apjomu, neatbilstību prasībām (bojāta) un faktiski izmantotās skābbarības apjomu:

- 2022. gada 30. decembra aktā konstatēts, ka kreditore piegādājusi 23 tonnas skābbarību, kas ir bojāta, un no atvestā apjoma lietošanai izmantotas 6,3 tonnas;

- 2023. gada 30. marta aktā konstatēts, ka kreditore martā piegādājusi 146,04 tonnas skābbarību, kas ir bojāta, un no atvestā apjoma lietošanai izmantotas 17,84 tonnas;

- 2023. gada 30. aprīļa aktā konstatēts, ka kreditore aprīlī piegādājusi 106,08 tonnas skābbarību, kas ir bojāta, un no atvestā apjoma lietošanai izmantotas 20 tonnas;

- 2023. gada 30. maija aktā konstatēts, ka kreditore maijā piegādājusi 36,06 tonnas skābbarību, kas ir bojāta, un no atvestā apjoma lietošanai izmantotas 10 tonnas.

Lai gan norādītie akti ir tikai /Nosaukums A/ vienpusēji sagatavoti dokumenti, kas ar kreditori nav saskaņoti vai izsniegti kreditorei, tiesa secina, ka starp pusēm nav strīda, ka kreditore ir piegādājusi parādniecei skābbarību rēķinos norādītājā apjomā.

Savukārt, iebilstot pret piegādātās preces kvalitāti, /Nosaukums A/ atzīst, ka 54,14 tonnas skābbarības bija derīgas un tās ir izlietotas. Lai gan parādniece apgalvo, ka par attiecīgajām piegādēm ir norēķinājusies uz citu rēķinu pamata, ne šos rēķinus, ne samaksas pierādījumus parādniece lietā nav iesniegusi.

Turklāt šādi parādnieces iebildumi ir pretrunā ar pašas sniegtajiem paskaidrojumiem. No vienas puses, parādniece apgalvo, ka kreditore nepamatoti izrakstījusi rēķinus par nekvalitatīvu lopbarību, no kuras izmantošanai derīga bijusi tikai aktos norādītā daļa. No otras puses, parādniece norāda, ka par faktiski izmantoto skābbarības daudzumu esot norēķinājusies uz citu rēķinu pamata.

Līdz ar to tiesai nav pamata secināt, ka par to pašu piegādāto skābbarību būtu izrakstīti vēl citi, no pieteikumā norādītajiem atšķirīgi rēķini. Tāpat nav ticams, ka par kvalitatīvās lopbarības daļu, kas atradusies kopējās kravās vienkopus ar, iespējams, nekvalitatīvu lopbarību, būtu veikta atsevišķa uzskaite un izrakstīti atsevišķi rēķini, kurus parādniece būtu apmaksājusi.

Turklāt pati parādniece norāda, ka starp pusēm nav panākta vienošanās par neapstrīdēto saistību apmēru. Līdz ar to nav pamata secināt, un arī kreditore to nav apstiprinājusi, ka par to piegādātās skābbarības daļu, kuru tikai pati parādniece atzinusi par kvalitatīvu un izmantojamu, būtu veikta atsevišķa uzskaite un kreditore būtu izrakstījusi atsevišķi apmaksājamus rēķinus. Tādējādi parādnieces apgalvojumi par norēķināšanos uz citu rēķinu pamata nav pamatoti ar pierādījumiem un neatbilst pašas norādītajiem faktiskajiem apstākļiem.

[7.2] Parādnieces ieskatā tai nebija pienākuma maksāt par visu piegādātās lopbarības apjomu, jo nekvalitatīvā, lopbarībai neizmantojamā prece bija utilizējama, kas nozīmē, ka starp pusēm ir strīds par piegādātās preces kvalitāti, bet šāda strīda esība liedz kreditorei prasīt rēķinu apmaksu un iesniegt tiesā pieteikumu par /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, maksātnespēju.

Tiesa piekrīt parādniecei, ka starp pusēm ir strīds par preces kvalitāti, taču izskatāmajā lietā tas neietekmē jautājuma par parādnieces maksātnespējas procesa pasludināšanu izlemšanu, jo tiesai, izskatot maksātnespējas procesa pieteikumu, jākonstatē, vai parādniecei ir neizpildītas saistības – parāds - pret kreditori, kuras tā nespēj izpildīt.

Proti, kā jau norādīts iepriekš, maksātnespējas procesa lietas tiesa izskata sevišķā tiesāšanas kārtībā, kurā netiek izšķirti strīdi par tiesībām, tādējādi tai faktiski ir bezstrīdus raksturs. Tā kā maksātnespējas kā sevišķās tiesāšanās kārtības lietā tiesai ir liegta iespēja pēc būtības izšķirt parādnieka un kreditora strīda pamatotību, tiesa atzīst, ka jautājums par parādnieces iebildumu par preces kvalitāti izvērtēšanu pēc būtības ir ārpus sevišķas tiesāšanās kārtības robežām.

Savukārt attiecībā par parādnieces atzītajām skābbarības piegādēm, tiesa konstatē, ka saskaņā ar pašas parādnieces sastādītajiem un tiesai iesniegtajiem aktiem par kvalitatīvu atzītas un lopbarībai ir izmantotas 54,14 tonnas no kreditores piegādātās skābbarības. Līdz ar to apstākļos, kad par šādu piegādes apjomu starp pusēm strīda nav, tiesa atzīst, ka parādniecei ir bezstrīdus saistība pret kreditori - parāds 2947,92 EUR par 54,14 tonnu skābbarības piegādi (54,14x 45 EUR +21% PVN). Turklāt parādnieces iebildumi pret daļu no kreditora prasījuma paši par sevi neizslēdz Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punktā paredzētās maksātnespējas pazīmes konstatēšanu, jo strīda nav par tādu termiņā nesamaksāta pamatparāda daļu, kas pārsniedz likumā noteikto minimālo apmēru.

Tādējādi no pašas parādnieces iesniegtajiem aktiem izriet, ka tā atzinusi daļu piegādātās skābbarības atbilstību izmantošanai un faktisku izlietošanu saimnieciskajā darbībā. Tādējādi parādniece pati ir atzinusi vismaz daļēju kreditores prasījuma pamatotību. Apstāklis, ka starp pusēm pastāv domstarpības par piegādātās preces pilnu prasījuma apmēru, pats par sevi neizslēdz saistību esību un neatbrīvo parādnieci no pienākuma izpildīt to saistību daļu, kuru tā atzīst. Tā kā parādniece nav iesniegusi pierādījumus par norēķināšanos par šo atzīto un izmantoto skābbarības daļu 54,14 tonnas, nav iebildusi pret rēķinos norādītās preces vienības cenu (45 EUR par tonnu plus 21% PVN), kā arī rēķinos par piegādāto preci norādītais samaksas termiņš ir iestājies vēlākais 2023.gada 10.jūnijā, tiesai ir pamats secināt, ka saistību izpildes nokavējums ir iestājies.

[8.3] Ņemot vērā, ka parādniece pati atzīst 54,14 tonnas preces par konkrētu cenu saņemšanu no kreditores, kā arī tās faktisku izmantošanu saimnieciskajā darbībā, parādnieces pirmās instances tiesā izteiktie iebildumi par to, ka:

1) prasījums nav pamatots ar skaidru un pienācīgi pierādītu līgumisku pamatu,

2) kreditore nav pierādījusi konkrēto rēķinu tiesisko pamatu un aprēķinu pareizību,

3) /Nosaukums A/ nav atzinis rēķinus grāmatvedībā un PVN deklarācijās,

4) atsevišķus dokumentus nav parakstījusi /Nosaukums A/ pārstāvēt tiesīgā persona,

5) pastāv strīds par piegādātās preces kvalitāti, derīgo apjomu un samaksas apmēru,

6) pavadzīmēs ir konstatējami trūkumi un neatbilstības,

nemaina faktu, ka prece 2022. gada decembrī, 2023. gada martā, aprīlī un maijā no kreditores ir saņemta un vismaz 54,14 tonnu apmērā un ir atzīta par labu un izmantota. Šādi iebildumi paši par sevi neizslēdz saistības esību un nevar radīt šaubas par parādnieces pienākumu norēķināties par faktiski saņemto un atbilstoši tās mērķim izmantoto preci, jo maksātnespējas procesa lietā tiesa nevērtē līguma spēkā esību, rēķinu aprēķinu detalizētu pamatotību, grāmatvedības uzskaites atbilstību vai preču kvalitātes strīdus, kas raksturīgi prasībai. Tiesa šādā procesā pārbauda vienīgi Maksātnespējas likuma 129. panta pirmajā daļā noteikto maksātnespējas pazīmes esību, proti, vai pastāv termiņā nesamaksāts neapstrīdēts pamatparāds likumā noteiktajā apmērā un vai parādnieces iebildumi atzīstami par pamatotiem šīs normas izpratnē.

[8] Judikatūrā nostiprināta atziņa, ka tiesai jāaprobežojas ar formālu Maksātnespējas likuma 129.panta pirmajā daļā noteikto maksātnespējas pazīmju konstatējumu (*sk. Senāta 2013. gada 4. decembra spriedumu lietā Nr. SPC-49/2013*).

Apkopojot šī sprieduma 6.un 7. punktā minēto, tiesa secina, ka attiecībā uz parādnieci ir konstatējama Maksātnespējas likuma 129. panta pirmās daļas 4. punkta (b) apakšpunktā norādītā maksātnespējas pazīme: parādnieces pamatparāda summa 2947,92 EUR pārsniedz likumā noteikto slieksni 2134 EUR, šīm parādsaistībām ir iestājies apmaksas termiņš, parādniecei noteiktajā kārtībā ir nosūtīts vai izsniegts brīdinājums par nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu, parādniece trīs nedēļu laikā pēc brīdinājuma nodošanas pasta komersantam nav parādu samaksājusi. Parādnieces iesniegtie Iebildumi nav atzīstami par pamatotiem, un parādniece nav iesniegusi pierādījumus, ka spēj nokārtot parādsaistības.

[9] Paužot attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka spriedumā tiesa nepareizi novērtējusi pierādījumus, neņemot vērā parādnieces atzīto saņemtās preces (skābbarības) apjomu un šī parāda summu, kā rezultātā kreditores iesniegto maksātnespējas pieteikumu noraidījusi.

Noraidot maksātnespējas pieteikumu un atzīstot, ka maksātnespējas pieteikums nav iesniegts nepamatoti vai apzināti nepatiesi, jo starp pusēm ir neatrisināts strīds par tiesībām, tiesa papildspriedumā nepamatoti nospriedusi piedzīt no kreditores parādnieces labā izdevumus par advokāta juridisko palīdzību. Lietās par maksātnespējas procesa pieteikumu tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanā nav piemērojami vispārējie Civilprocesa likuma noteikumi par tiesāšanās izdevumu sadali prasības tiesvedībā, jo Civilprocesa likuma $363.^{13}$ panta desmitā daļa paredz speciālu regulējumu attiecībā uz tiesāšanās izdevumu piedziņu no kreditora. Proti, saskaņā ar minēto normu tiesāšanās izdevumi parādnieces labā būtu piedzenami tikai tādā gadījumā, ja tiesa maksātnespējas pieteikumu atzītu par nepamatotu vai apzināti nepatiesu.

Turklāt tiesa papildspriedumā nepamatoti norādījusi, ka papildspriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā nekavējoties, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 413., 415. un $440.^{3}$ pantu par papildspriedumu var iesniegt apelācijas sūdzību tādā pat kārtībā, kā par spriedumu.

Līdz ar to, neatkarīgi no pirmās instances tiesas norādes, ka papildspriedums nav pārsūdzams, apelācijas instances tiesai, izskatot lietu, ir pienākums pārbaudīt arī kreditores iebildumus par papildspriedumā ietverto jautājumu. Turklāt, papildspriedumā ir izlemts jautājums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu, kas pēc savas būtības nav patstāvīgs prasījums, bet ir atkarīgs no lietas izskatīšanā pēc būtības pieņemtā nolēmuma, proti, no tā, vai maksātnespējas pieteikums tiek apmierināts vai noraidīts. Tādējādi arī tad, ja apelācijas sūdzībā kreditores iebildumi par papildspriedumā noteikto tiesāšanās izdevumu sadali netiktu izteikti, apelācijas instances tiesai, izskatot lietu pēc būtības, būtu pienākums izvērtēt arī šo jautājumu kopsakarā ar galīgo nolēmumu lietā.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $363.^{27}$ panta otrajā daļā noteikto daļu tiesa pasludina fiziskās personas maksātnespējas procesu parādniekam, pastāvot tajā norādītajiem priekšnoteikumiem.

Tiesa konstatē, ka parādniecei pēdējā gada laikā nav pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process, kas izbeigts, nedzēšot saistības, pēdējo 10 gadu laikā nav pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process, kura ietvaros dzēstas saistības, kā arī attiecībā uz parādnieci nav pieņemts pieteikums par fiziskās personas atbrīvošanu no parādsaistībām Fiziskās personas atbrīvošanas no parādsaistībām likumā noteiktajā kārtībā.

Maksātnespējas likuma 129. panta otrā daļa noteic, ka fiziskās personas maksātnespējas procesa piemērošanas priekšnoteikums ir fiziskās personas maksātnespējas procesa depozīta iemaksa divu minimālo mēnešalgu

apmērā Maksātnespējas administrācijas speciāli izveidotajā kontā.

Maksātnespējas pieteikuma iesniedzēja (kreditore) ir samaksājusi valsts nodevu 300 EUR par fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu un fiziskās personas maksātnespējas procesa depozītu 1560 EUR.

[11] Maksātnespējas pieteikuma izskatīšanas laikā tiesa nekonstatē, ka maksātnespējas procesam piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām.

[12] Tiesa nekonstatē Maksātnespējas likuma 130. pantā norādītos ierobežojumus maksātnespējas procesa piemērošanai.

Tiesa atzīst, ka jautājumi par parādnieka mantas sastāvu un sniegtās informācijas patiesumu ir izvērtējami un lemjami procesa gaitā pēc maksātnespējas pasludināšanas.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 142. panta pirmo daļu kreditoriem divu mēnešu laikā no dienas, kad maksātnespējas reģistrā izdarīts ieraksts par parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanu, ir tiesības iesniegt administratoram priekšlikumu izbeigt fiziskās personas maksātnespējas procesu, ja kreditoru rīcībā ir informācija par šā likuma 130. un 153. pantā minētajiem ierobežojumiem.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $363.^{27}$ panta trešo daļu, apmierinot pieteikumu, tiesa ieceļ šā likuma $363.^{26}$ pantā noteiktajā kārtībā izraudzīto administratora amata kandidātu par administratoru.

Tiesu informācijas sistēmas nodrošinātās automatizētās administratora kandidāta atlases rezultātā 2026. gada 10. februārī par parādnieka maksātnespējas procesa administratora amata kandidātu izraudzīts administrators Vents Lamsteris, amata apliecības Nr. 00409.

Maksātnespējas likuma 13. un 16. pants noteic administratoram izvirzītās prasības un kvalifikāciju un šā likuma 20. un 21. pantā minēti administratoram noteiktie ierobežojumi.

Tiesas rīcībā uz pieteikuma izskatīšanas brīdi nav pierādījumu tam, ka attiecībā uz ieteikto administratora kandidātu pastāv Maksātnespējas likumā norādītie ierobežojumi administratora pienākuma pildīšanai, līdz ar to tiesa atzīst, ka parādnieka maksātnespējas procesa lietā ieceļams administrators Vents Lamsteris, amata apliecības Nr.00409.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $363.^{13}$ panta desmito daļu, atzinusi maksātnespējas procesa pieteikumu par nepamatotu vai apzināti nepatiesu, tiesa piedzen no maksātnespējas procesa pieteikuma iesniedzēja tiesāšanās izdevumus. [..] Pārējos gadījumos šie izdevumi norādāmi tiesas spriedumā un iekļaujami maksātnespējas procesa izdevumos. Iesniedzot maksātnespējas procesa pieteikumu, samaksāta valsts nodeva par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu 300 EUR un valsts nodeva par apelācijas sūdzību 300 EUR. Līdz ar to tiesas izdevumi 600 EUR ir iekļaujami maksātnespējas procesa izdevumos.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193. un $363.^{27}$ pantu, tiesa

**nosprieda**

apmierināt pieteikumu.

Pasludināt fiziskās personas /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, kura vienlaikus ir /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs A/, maksātnespējas procesu.

Iecelt administratoru Ventu Lamsteri, amata apliecības Nr.00409, prakses vieta Liliju iela 20, Mārupe, Mārupes nov., e-pasts: vents@consultant.com, par /Persona A/, kas vienlaikus ir /Nosaukums A/, fiziskās personas maksātnespējas procesa administratoru.

Iekļaut maksātnespējas procesa izdevumos samaksātos tiesas izdevumus - valsts nodevu 600 EUR.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese L. Jansone

Tiesnese I. Kligačs

Tiesnese I. Gaile

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU.